

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

XI priores dies complectens

Bolland, Johannes

Parisiis et Romæ, 1863

De S. Alexandro Martyre, Episcopi Firmano, In Piceno.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72708](#)

DE S. ALEXANDRO MARTYRE, EPISCOPI FIRMANO, IN PICENO.

XI JANUARII.

Martyrologium Romanum : in Id. Januarii, Firmi in Piceno S. Alexandri Episcopi et Martyris. Acta ejus videntur intercidisse, urbe Firmana a Frederico I, Imperatore incensa. Hec de eo scribit Ferrarius in catalogo Sanctorum Italix, et ex tabulis Ecclesiae Firmanæ : Alexander Firmanus patria, ex Sinigarda familia fuisse traditur: qui factus Firmanæ Ecclesiae Episcopus, ab hostibus fidei Catholicae, haud procul ab urbe, in via quæ ad

cenobium S. Savini ducit, ob ejusdem fidei defensionem interfectus, martyrio coronatus est. Cujus corpus in basilica Metropolitanana, in arca marmorea conditum quiescit: ubi epitaphium litteris Longobardicis scriptum hoc legitur : HIC JACET RECONDITUM BEATISSIMUM CORPUS GLORIOSI MARTYRIS ET EPISCOPI ALEXANDRI. Cujus memoria in Id. Januarii Firmi celebratur, prout in Romano Martyrologio annotatur.

DE S. PALÆMONE ANACHORETA.

SECULO IV.
XI JANUARII.
S. Palæmonis
natalis.

Natalem Palæmonis Abbatis consignat hoc die Martyrologium Romanum, hic verbis : In Thebaide S. Palæmonis Abbatis, magistri S. Pachomii. Quædam de eodem memoriam scriptor vitæ S. Pachomii, qui infra num. 8, quæ sribit testatur se didicisse a sanctis hominibus Dei, qui simul cum Pachomio multo tempore erant mortati. Eam vitam Latine vertit Dionysius Exiguus initio secti seculi, accurate in ritus PP. edidit Rosweydi noster; nos post Rosweydi mortem cum aliis aliquot MSS. contulimus. Eam XIV Maii dabimus, hic illa solum excerpemus, quæ ad Palæmonem pertinent. Eadem vita a Lipomano et Surio edita est alio interprete; in ea passim pro Palæmone Palamon appellatur.

VITA

EX HISTORIA VITÆ S. PACHOMII.

CAPUT I.

S. Palæmon monachum consecrat
S. Pachomium.

Constantinus Imperator pietate ac fide, qua Christo credidit, a victoriis de hostibus consecutus, tirones jussit absolvit. Sic Pachomius optata sibi libertate concessa, protinus ad Thebaidis ulteriora regreditur: et ingressus ecclesiam, quæ est in vico, cui cognomen est b Chinoboscum, fit illico catechumenus, et post paullulum gratiam lavacri vitalis adipiscitur: et ipsa nocte, qua mysteriis sacris imbutus est, vidit in somnis veluti rorem cælitus allapsum suam replesse dexteram, c et in mellis crevise pinguedinem: audiuit quoque vocem dicentem sibi : Considera Pachomi quod geritur. Est enim hoc signum gratiae quæ tibi a Christo collata est. Hinc itaque divino inflammatus affectu, et ex dilectionis jaculo salubri vulnere sauciatus, totum se disciplinis atque institutionibus divinis subjugavit.

a Adit S. Palæmonem, petitque fieri monachus.

b Pachomius baptizatur, ad studium pietatis excitat.

c

2 Audivit autem quendam anachoretam, cui nomen erat Palæmon, intra eremi secreta Domino servientem: ad quem confessum cum eo cupiens habitate, perrexit, et pulsans ostium cellulæ ejus, precebat ingressum. Cui senex aliquantulum patetacens aditum, dixit : Quid vis? aut quem queraris? Erat enim severo adspectu, propter quod multo tempore solitarius vitam rigidae conversationis exegeraf. Respondens autem Pachomius, ait : Deus me misit ad te, ut monachus fiam. Cui senior : Non potes hic, inquit, monachus fieri: non enim parva res agitur, si veri monachi conversatio casta pensetur; nam plures hue dudum venientes, affecti tædio, perseverantia non tenuere virtutem. Et Pachomius : Non sunt, inquit, æquales omnium mores: idcirco precor, ut

me digneris excipere: et processu temporis tam voluntatem meam, quam possibiliter plenus approbabis. Et senior ait : Jain tibi præfatus sum, quod hic fieri monachus nullo modo possis: perge magis ad aliud monasterium; et cum tantisper ibidem continentie operam dederis, tunc ad me regredere, teque sine mora suscipiam.

3 Veruntamen adverte quod dico. Ego hic, fili, satis frugaliter vivo. Nam nimis ardua et durissima conversatione me castigo, nullius rei cibo utens, nisi tantum panis et salis; ab oleo autem et vino in totum prorsus abstineo. Vigilo dimidium noctis: quod spatium vel in oratione solemnii, vel in meditatione divina lectionis insumo: interdum quoque totam noctem duco pervigilem. Haec autem audiens Pachomius, expavit; ut solent pueri magistrorum vereri præsentiam: sed gratia Domini roboratus, omnem hunc laborem tolerare proposuit, senique respondit: Credo in Domino Iesu Christo, qui mihi fortitudinem patientiamque praestabit, ut dignus efficiar tuis adjutus precibus, in sancta conversatione per omnia vite mea curricula permane.

4 Tunc S. Palæmon spiritualibus oculis intuens Pachomii fidem, tandem patefecit aditum: eumque suscipiens, habitu monachi consecravit. Morabantur ergo simul, abstinentia atque precibus operam dantes. Texebant quoque cilicia, et laborabant manibus suis, iuxta beatum Apostolum, non tantum pro sua refectione vel requie, sed ut haberent unde tribuerent necessitatibus patientibus. In vigiliis etiam cum nocturnas orationes celebrarent, si quando senior vidisset somnium Pachomium premi, educens eum foras, arenam portare preciebat de loco ad alterum locum: et tali exercitio mentem ejus gravatam somni pondera sublevabat, instituens ac formans eum, ut sollicitus esset in precibus, dicens ei: Labora Pachomi, et vigila, ne quando (quod absit) ab hoc nunc incepto proposito te amoveat is qui tentat, et inanis fiat labor noster. Quæ cuncta Pachomius obdienter ac sollicite suscipiens, ac de die in diem sancte continentie profectibus crescens, venerabilem senem nimis alacrem letumque reddebat, ita ut Christo semper pro conversatione ejus gratias ageret.

a Debellati Maxentius anno Christi 312, sequenti Galerius Maximus, sepius Licinius, qui tandem Thessalonica, quod novas res moliretur, anno 323 peremptus est, et finem dedil armorum civitatum. Sed Maxentiano bello, non Liciniano, militasse Pachomium ostendit Rosweydi in Notat. ad ejus vitam.

b Urba est Thebaidis ζωοφύλαξ, in Panopolitenomo, apud Potomatum, quæ a pascendis anseribus habere nomen videtur; est enim χριστιανός anser, et πίστεως πάσχεια, locus ubi alutum ansere. Verum Stephanus, ex Alexandri Egyptiacis, negat ullam extare illius appellationem causam, cum nemo istibz pasci ansere videbit. Aliquoque in vita Pachomii mentio fit Chinobosciorum monasteriorum.

Palæmonis
abstinentia,
vigilia, pre-
cess.

Pachomian
monachi ha-
bitu conse-
crata.

Ephes. 4. 28.

Ejus somno-
lentiam pellit.

Chinoboscia.

c In